

ການປະເມີນຄ່າທາງເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ (ແຂວງອຸດົມໄຊ, ສ.ປ.ປ.ລາວ)

ສະເໜີໂດຍ: ສຸຜິດ ດາຣາຈັນທຣາ
ຮອງຫົວໜ້າ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ/ຜທ

Tel. 856-02-55422983

E-Mail. souphith@yahoo.com

11-12 ກໍລະກົດ, 2013

ເມືອງປາກເຊ, ແຂວງຈຳປາສັກ

ຂອບເຂດຂອງການສະເໜີ

- ພາກສະເໜີ
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຄົ້ນຄວ້າ
- ຄາດາມຄົ້ນຄວ້າ
- ວິທີວິທະຍາ
- ຜົນທີ່ຄົ້ນພົບ
- ຂໍ້ສະເໜີແນະ
- ສະຫຼຸບ

ພາກສະໜີ

- ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ
- ດ້ວຍຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ແຮງງານ ທີ່ຖືກ ໄດ້ດຶງດູດກະແສການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດເຂົ້າສູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງກະສິກໍາ
- ສາລີ ແລະ ຢາງພາລາ ແມ່ນ 2 ພືດທາງການຄ້າທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ
- ປີ 2010, ສາລີໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຢ່າງໄວວາ ຈົນບັນລຸໄດ້ເຖິງ 200.000 ຣຕ, ໃນຂະນະທີ່ຢາງພາລາບັນລຸໄດ້ 250.000 ຣຕ
- ການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ດິນ ແມ່ນການສູນເສຍເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ລະບົບກະສິກໍາແບບປະສົມປະສານຂະໜາດນ້ອຍ ຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

Phongsaly

ເນື້ອທີ່: 236.800 km²

ປະຊາກອນ: 6.385.057 (2011)

ບັນດາແຂວງ: ນຄ. ວຽງຈັນ ແລະ 16 ແຂວງ

GDP : 7,9% (\$US 1.069 in 2010/2011)

ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກ: 24% (2010/2011)

ພື້ນທີ່ສຶກສາ

Borkeo

Luangprabang

Xayaboury

Namor District
Natoi Nahom

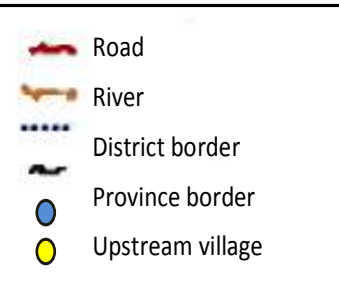
Beng

Hun District

Phakheo
Nahom

Phothong
Huayhok

Donna
Chomlengyai

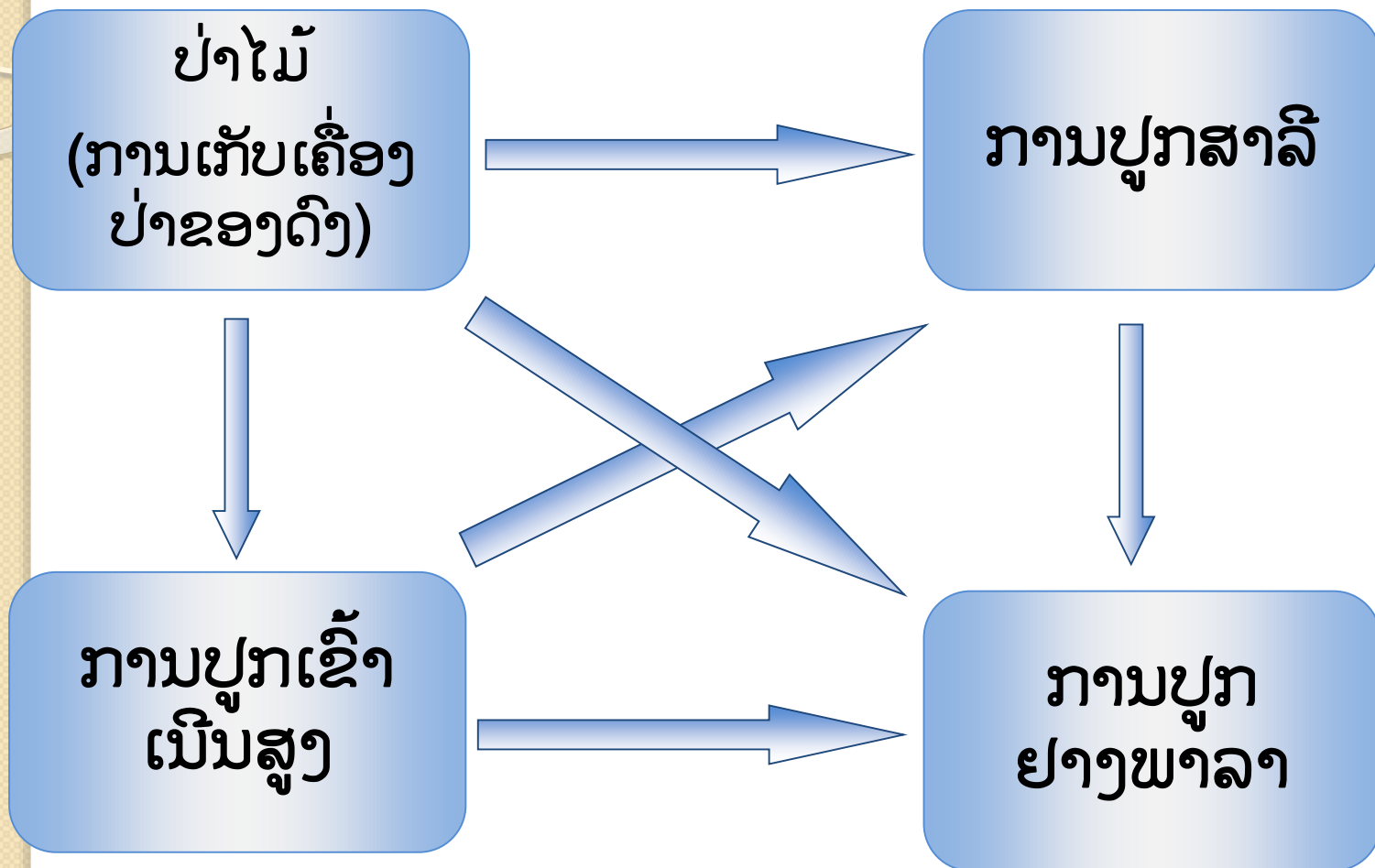
ພື້ນທີ່ສຶກສາ: ແຂວງອຸດົມໄຊ
ປ່າສະຫງວນ: 70.753 ຮຕ
ປ່າປ້ອງກັນ: 606.023 ຮຕ
ປ່າຜະລິດ: 220.699 ຮຕ
ລວມ: 897.475 ຮຕ

ເນື້ອທີ່ປູກສາລີ: 26.000 ຮຕ

ເນື້ອທີ່ປູກຢາງພາລາ: 30.000 ຮຕ

ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າໄຮ່: 9.246 ຮຕ

ແນວຄວາມຄິດຂອງການສຶກສາ

ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

- ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ 4 ລະບົບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, (ການເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ແລະ ການປູກເຂົ້າເນີນສູງ, ສາລີ ແລະ ຍາງພາລາ).
- ເພື່ອກຳນົດວ່າໂຄງການ REDD+ ຄວນຈະຈ່າຍສູງປານໃດ ຈຶ່ງຈະຊັກຊວນໃຫ້ຄົວເອນຊາວກະສິກອນບໍ່ທຳລາຍປ່າໄມ້.
- ເພື່ອສົມທຽບຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກ່ຽວກັບວ່າການຫັນກະສິກຳເປັນການຄ້າຄືແນວໃດ ຈຶ່ງຈະສາມາດສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍຂອງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ ກ່ຽວກັບການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ.

ຄໍາຖາມຄື້ນຄວ້າ

- ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນຄືແນວໃດ?
- ຈະນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືແນວໃດ ຈຶ່ງຈະເໝາະສົມກັບ ເສດຖະກິດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ?

ວິທີວິທະຍາຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

- ສຳຫຼວດຄົວເຮືອນຢູ່ 3 ເມືອງ ຂອງແຂວງອຸດົມໄຊ
- ປະເມີນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ 4 ປະເພດ: ຢາງພາລາ (ຜູ້ປູກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ລະບົບການຜະລິດຕາມສັນຍາ), ສາລີ, ເຂົ້າເນີນສູງ, ປ່າໄມ້/NTFP
- ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຈາກ REDD + ແມ່ນໄດ້ພິຈາລະນາເຂົ້າໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້/NTFP ເທົ່ານັ້ນ
- ໄດ້ລວມເອົາຕົ້ນທຶນຂອງຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ທີ່ເກີດຈາກການເຊື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຢາຂ້າຫຍ້າ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້ເກີດຂອບເຂດເຂົ້ານຳ
- ກໍລະນີສຶກສານີ້ໄດ້ສົມມຸດເອົາໄລຍະເວລາເປັນ 30 ປີຕໍ່ໜ້າ, ຊຶ່ງເປັນຮອບວຽນປົກກະຕິຂອງການປູກຢາງພາລາ

ວິທີວິທະຍາຂອງການຄົ້ນຄວ້າ

- ໄດ້ນຳໃຊ້ໂຄງສ້າງຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຽດທີ່ງ່າຍດາຍ ເພື່ອ ຄາດຄະເນມູນ NPV ແລະ B/C ທີ່ໄດ້ຈາກ 1 ຮຕ ຂອງການນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ

$$NPV = \sum_{t=1}^{30} \frac{(TR_t - TC_t)}{(1 + r)^t}$$

$$BCR = \sum_{t=1}^{30} TR_t (1 + r)^{-t} / \sum_{t=1}^{30} TC_t (1 + r)^{-t}$$

ຜົນທີ່ຄົ້ນພົບ

	Upland Swidden Rice	Maize	Rubber (self-financed)	Rubber (2+3 contract)	Forest/NTFP ($P_{CO_2}=0$)	Forest/NTFP ($P_{CO_2}=\$2$)	Forest/NTFP ($P_{CO_2}=\$4.80$)	Forest/NTFP ($P_{CO_2}=\$10.30$)
NPV (US\$)	-4,705	-4,375	1980	661	-96	-69	89	399
BCR	0.35	0.41	1.57	1.22	0.75	0.88	1.26	1.99
$d(0,1)$					1	1	1	1

- ການປູກຢາງພາລາ ແມ່ນທາງເລືອກຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ມີກຳໄລຫຼາຍກວ່າ
- ລະບົບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງການປູກເຂົ້າເນີນສູງ, ສາລີ ແລະ ປ່າໄມ້/ NTFP ໃນໄລຍະຍາວແມ່ນຈະຂາດທຶນ
- ຕົ້ນທຶນຄ່າເສຍໂອກາດຂອງແຮງງານ ແມ່ນປະກອບສ່ວນຫຼາຍກວ່າໝູ່ຢູ່ໃນຕົ້ນທຶນລວມ, ແຕ່ອັນນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນປັດໃຈໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈທີ່ມີເຫດຜົນຂອງຊາວກະສິກອນ

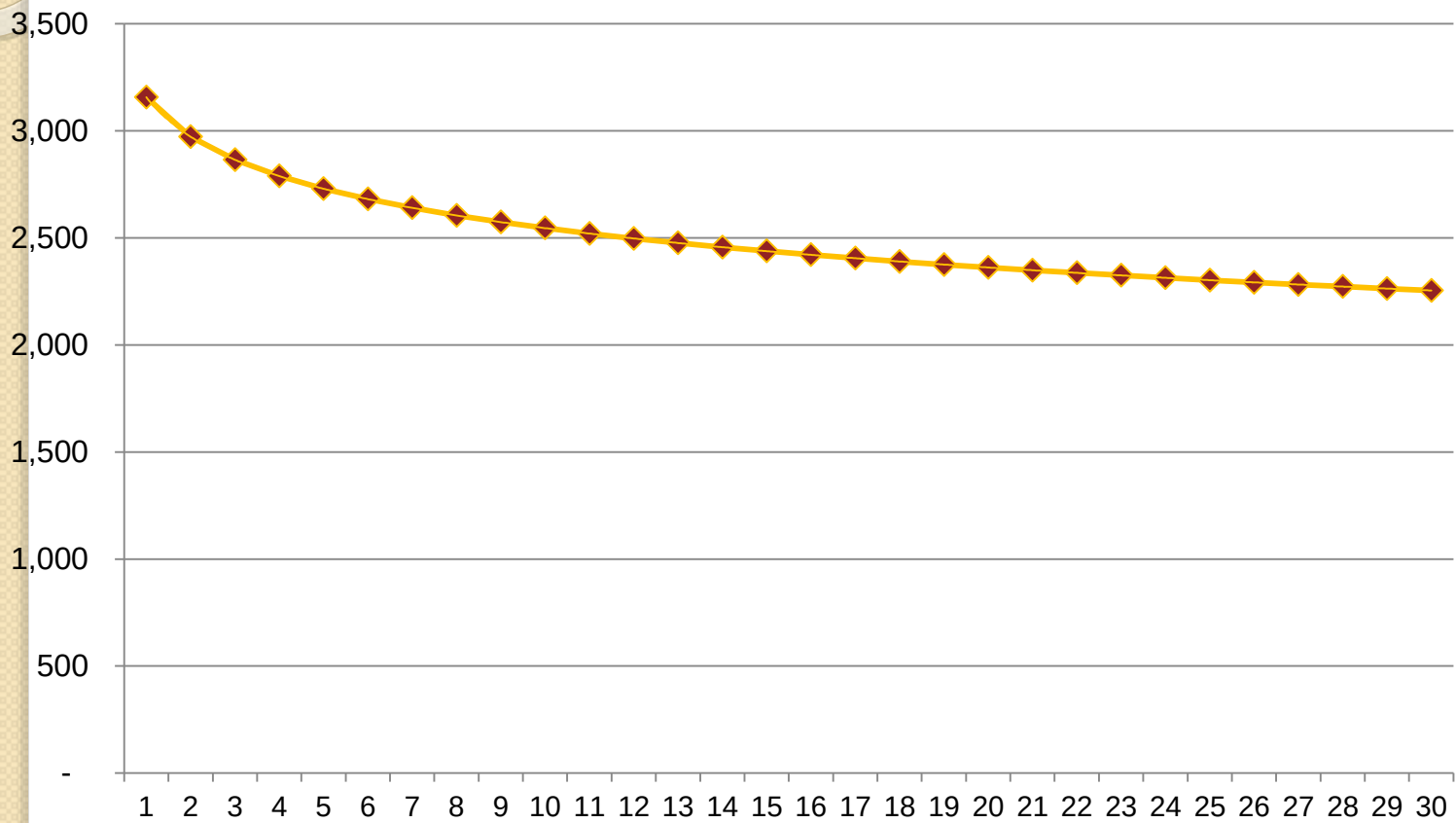
ຜົນທີ່ຄົ້ນພົບ (ຕໍ່)

- $NPV_{rubber} > NPV_{f, REDD}$ ຂອງທຸກລາຄາຂອງກາກບອນ “ P_{CO_2} ”, ອັນນີ້ແມ່ນສະແດງເຖິງເຫດຜົນທີ່ຊາວກະສິກອນຈະຕັດສິນໃຈປ່ຽນແປງທີ່ດິນປ່າໄມ້ໄປປູກຢາງພາລາ
- ໂຄງການ REDD+ ຈະຕ້ອງຈ່າຍຢ່າງໜ້ອຍ 15 ໂດລາ ຕໍ່ໂຕນ CO_2 (ເພື່ອໃຫ້ NPV ເທົ່າກັບ 665 ໂດລາ ແລະ BCR ເທົ່າກັບ 2.61 ໂດລາ) ເພື່ອສົມທຽບກັບສັນຍາ 2+3 ຂອງຢາງພາລາ.

ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດສາລີ 30 ປີ ຕໍ່ຫນ້າ

ຜົນຜະລິດ (kg)

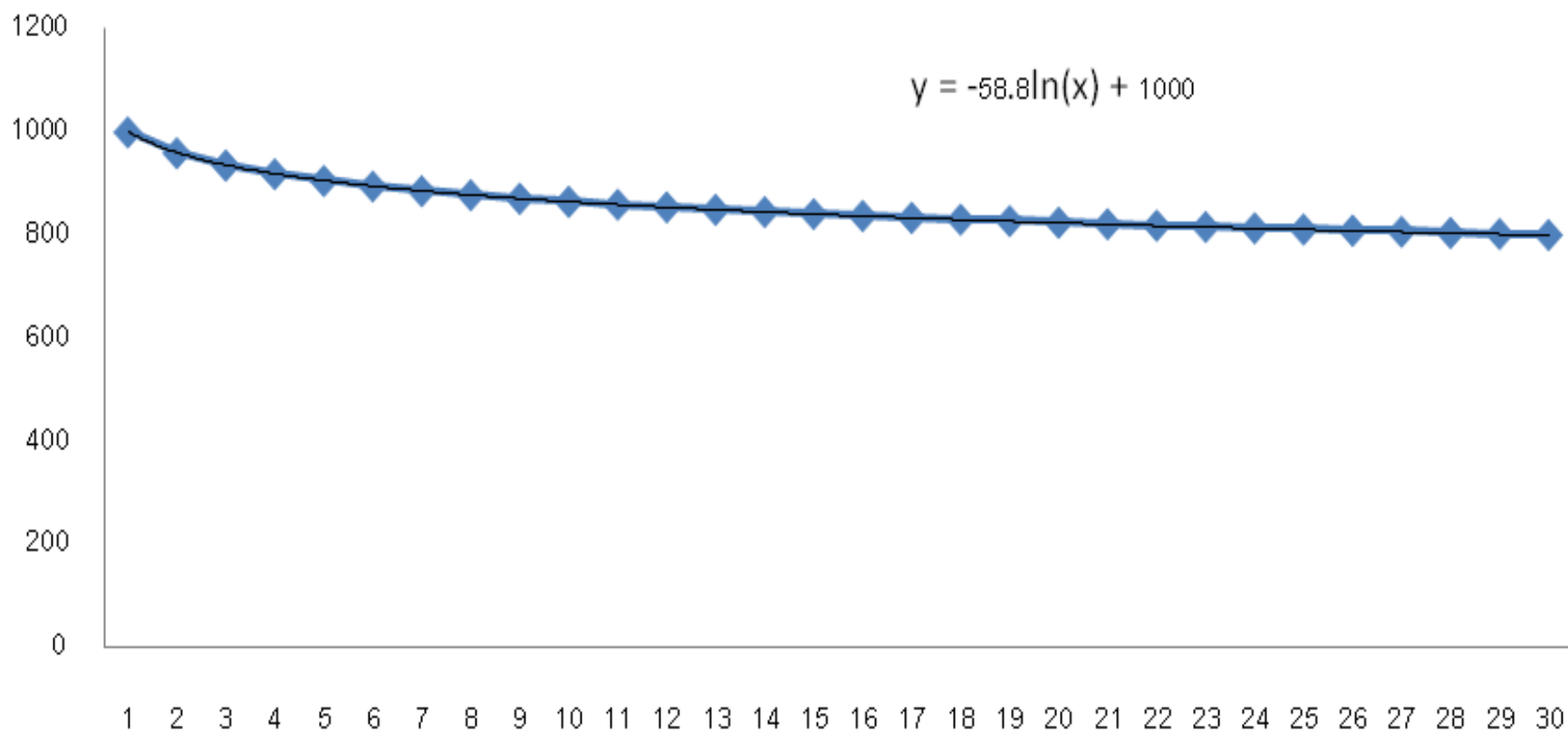
◆ ປະສິດທິພາບຂອງຜົນຜະລິດ

ປີທີ

ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດເຂົ້າເນີນສູງ 30 ປີ ຕໍ່ຫນ້າ

ຜົນຜະລິດ (kg)

ປີທີ

ຄາດຄະເນຜົນຜະລິດຢາງພາລາໃນ 30 ປີຕໍ່ຫນ້າ

ຜົນຜະລິດ (kg)

ຂໍສະເໜີແນະ

- ການຂະຫຍາຍ ແລະ ການພັດທະນາການປູກສາລິ ແລະ ຢາງພາລາ ຈະຕ້ອງມີມາດຕະການສະເພາະ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊື່ອມໂຊມຂອງສະພາບແວດລ້ອມ.
- ສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມການກະສິກາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງດິນທີ່ດີເພື່ອຮັກສາຝຸ່ນ ແລະ ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນທັງແນະນຳວິທີການນຳໃຊ້ຢາຂ້າຫຼັກທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ.
- ບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງເດັດຂາດ ບັນດາກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາພືດຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວດ້ານສະພາບແວດລ້ອມເຊັ່ນ: ເຂດທີ່ມີຄ່ອຍຊັນສູງ ແລະ ເຂດອ່າງໂຕ່ງເນີນສູງ.

ຂໍສະເໜີແນະ (ຕໍ່)

- ໂຄງການ REDD+ ຈະຕ້ອງຈ່າຍເໝາະສົມ ເພື່ອຈະເປັນກົນໄກທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການສະໜັບສະໜູນການອະນຸລັກປ່າໄມ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາການບໍລິການລະບົບນິເວດ.
ໂຄງການ REDD+ ຈະຕ້ອງປະກອບລະບົບການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ການປຸກພືດທາງເລືອກແບບປະສົມປະສານ ດ້ວຍການປະສົມພືດລົ້ມລູກກັບໄມ້ຢືນຕົ້ນ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບ ແລະ ຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄົວເຮືອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ການຕັດສິນໃຈປ່ຽນແປງປ່າໄມ້ ແລະ ການພັດທະນາການກະສິກໍາໃນທາງການຄ້າ ຈະຕ້ອງປະກອບກັບມາດຕະການໃນການບັນເທົາບັນຫາສະພາບແວດລ້ອມ ໂດຍມີການວິໄຈຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຢ່າງຄັກແນ່.

ສະຫຼຸບ

- ການປຸກພືດເປັນສິນຄ້າ ໄດ້ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄົວເຮືອນ, ປະກອບສ່ວນໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ. ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ນັ້ນມີຄວາມສ່ຽງທາງສະພາບແວດລ້ອມ ຈາກການນຳໃຊ້ສານເຄມີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຕົ້ນທຶນທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ຍັງບໍ່ທັນເປັນປັດໄຈໃນການຕັດສິນໃຈຂອງບັນດາຄົວເຮືອນ ເນື່ອງຈາກເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈບັນດາຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ເທື່ອ.
- ໃນປັດຈຸບັນ, ການປຸກເຂົ້າເນີນສູງ ແລະ ການເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແມ່ນເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງກວ່າ, ແຕ່ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງບັນດາລະບົບກົດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງມາຈາກຄວາມກົດດັນຂອງການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປູກສາລີ ແລະ ຢາງພາລາ ເຂົ້າໄປສູ່ປ່າເຫຼົ່າເກົ່າ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນສອງ. ການປ່ຽນພື້ນທີ່ປູກເຂົ້າເນີນສູງໄປເປັນການປຸກພືດທາງການຄ້າ ຍັງເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄຸກປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງທ້ອງຖິ່ນໃນອະນາຄົດອກດ້ວຍເຊັ່ນ: ຜົນຜະລິດເຂົ້າໄດ້ຫຼຸດລົງ.

ສະຫຼຸບ (ຕໍ່)

- ໂຄງການ REDD+ ສາມາດເປັນກົນໄກສໍາຄັນເພື່ອຊຶດເຊີຍໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ສໍາລັບການປົກປັກຮັກສາການບໍລິການລະບົບນິເວດ ແລະ ການປ່ອຍປະຖານນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາທາງເລືອກ, ແຕ່ຈະເປັນຈິງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜົນໄດ້ຮັບຈາກ REDD+ ຖືກແຈກຍາຍຢ່າງຍຸຕິທໍາ ແລະ ມຸ່ງໝາຍໃສ່ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກຕົ້ນທົນຄ່າເສຍໂອກາດເທົ່ານັ້ນ.
- ການປູກເຂົ້າເນີນສູງສາມາດເປັນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ມີເຫດຜົນທີ່ສຸດສໍາລັບຊາວກະສິກອນ ຈາກມູມມອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ສໍາລັບເຫດຜົນທາງວັດທະນະທໍາ. ບັນດານະໂຍບາຍຂອງ REDD+ ສາມາດເປັນແນວທາງເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຟື້ນຟູລະບົບການປູກເຂົ້າເນີນສູງແບບຟື້ນເມືອງ ດ້ວຍໄລຍະເວລາຂອງປ່າເລົ່າທີ່ຍາວພໍເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເຕີບໃຫຍ່ ກາຍເປັນປ່າ ແລະ ປົກປັກຮັກສາການບໍລິການລະບົບນິເວດ.

ສະຫຼຸບ (ຕໍ່)

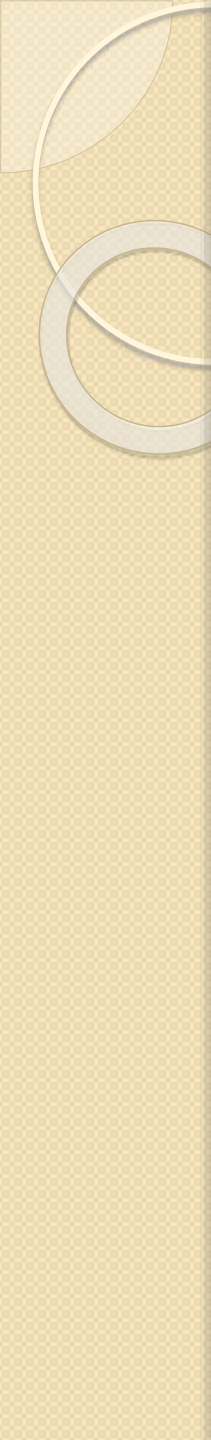
- ເພື່ອສືບຕໍ່ການສຶກສາໃນຂົງເຂດນີ້ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຕົ້ນທຶນ ແລະ ການເລືອກໄດ້ເລືອກເສຍໃນການຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແມ່ນມີຄວາມຈາເປັນອັນຮີບດ່ວນສາລັບການປະເມີນຜົນຢ່າງຄົບຖ້ວນສົມບູນ ກ່ຽວກັບການບໍລິການລະບົບນິເວດຢູ່ໃນບັນດາລະບົບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດປ່າໄມ້ຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ. ຖານຂໍ້ມູນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປະເມີນຜົນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ກ່ຽວກັບການເລືອກໄດ້ເລືອກເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການອະນຸລັກ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການສະໜັບສະໜູນການຕັດສິນໃຈທີ່ຮອບຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ທັງການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ.

ຂໍຂອບໃຈ